

het voorstel van het hoofdbestuur had te aanvaarden of niet, desnoods een redactie-wijziging kon voorstellen. Ook in onze Maatschappij zal men toch wel iets voelen voor eenige continuïteit in de wetgeving.

Wat gebeurt echter thans? Niet minder dan 7 amendementen worden voorgesteld, waaronder er zijn, die bij aanneming niets overlaten van het toekomstige nut van het voorstel. Dat zij zoo, daarover kan in de algemeene vergadering (ook, naar ik hoop, zoo weinig mogelijk) gesproken worden. Maar . . . wat beteekent nu, wat aan het slot van de amendementen op bl. 2027 staat gedrukt:

„Ten slotte stelt de afdeeling 's-Gravenhage en O. voor:

„Voor het geval, dat het voorstel *b* van het hoofdbestuur onverhoopt mocht worden aangenomen, alsnog te bepalen, dat de adviseerende geneesheeren van ziekte- en ongevalmaatschappijen ten deze worden gelijk gesteld met controleerende geneesheeren”.

Mij dunkt, deze afdeeling heeft niets meer voor te stellen, sinds 1 Februari (zie art. 68 H. R.) is verstreken. Als zij een „amendement” bedoelt, moet de aanhef met dat leelijke en tendentieuze „onverhoopt” vervallen, de redactie gewijzigd en het cijfer VIII er voor geplaatst worden. Bedoelt zij een motie, dan moet deze met de opgegeven redactie wel vóór het voorstel *b* worden behandeld, maar ons dan ook als *motie* worden aangekondigd. In dit geval lijkt mij het gegeven „novum” een zeer slecht precedent voor volgende beschrijvingsbrieven. Ik meende goed te doen daarop even de aandacht te vestigen.

Wat de afdeeling 's-Gravenhage ten slotte bedoelt voor te stellen zou bij aanneming („onverhoopt”) het bindend besluit vrijwel overbodig, althans ondoeltreffend maken. Maar daarover later.

Meppel, 13 Juni 1916.

JUL. LEYDESDORFF.

VOORSTEL A VAN HET HOOFDBESTUUR.

Noch collega BERDENIS VAN BERLEKOM in zijn ingezonden stuk (bldz. 2085 *N. T. v. G.*), noch de afdeeling Rotterdam in haar toelichting op haar amendement op voorstel *a* (bldz. 2153) schijnt het gelukt te zijn het hoofdbestuur te overtuigen, dat uit *de gehouden discussies* op de algemeene vergadering 1915 duidelijk is gebleken, hoe de overgrootste meerderheid der Maatschappij in geen geval wenschte in te gaan op een afspraak met de Ned. maatschappij tot bevordering der pharmacie, zooals ons ook nu weer in dit voorstel onder *5 b* wordt aangeboden. Deze meerderheid wilde haar vrijheid behouden om overeenkomsten te sluiten, zonder dat zij als eisch stelde: „de vrije apothekerskeuze”.

Met aandrang zou ik het hoofdbestuur willen verzoeken om alsnog in het *Tijdschrift* te willen duidelijk maken, hoe het mogelijk is om nu toch nog weer hiermee aan te komen. De leden der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst zijn nog ongeveer dezelfde en van een veranderde meening is naar buiten niets gebleken. Waarom nu weer die ellenlange discussies uit te lokken; de uitslag kan moeilijk anders dan teleurstellend zijn. Het hoofdbestuur kan dit nog voorkomen door of 'me argumenten te komen, die hout snijden, maar die in de toelichting op voorstel *a* zoowel als in het praeadvies op het amendement Rotterdam ontbreken, of door het amendement Rotterdam over te nemen.

Doe het en doe het nu.

Loenen a/d Vecht, 13 Juni 1916.

L. L. POSTHUMA.